

figer, lad de Nar saa gaae hen, der udfordres, for at fuldføre det, lad os saa see, naar de Nar ere gaaede, hvorledes Forholdene ere, da er det tidnok at tale om, hvorvidt man skal gaae ind paa en Afløsning, og paa hvilke Betingelser det bør see. Navnlig under Forhold som vore nuværende bør man vist ikke overlige sig med saa indgribende Forholdsregler som de, hvortil man dog imodsigeligt maa henregne denne Afløsningsplan.

Med disse saa Ord har jeg saaledes fremkaldt for det høitærede Things Grundring og Betragtning de Hovedsynspunkter, hvorfra Udvalgets Fleertal har seet det foreliggende Lovforslag. Jeg bemærker dernæst, at, efterat dette Forslag, med Hensyn til hvilket jeg meget villig erkjender den levende Interesse for Sagen og den Blid, hvormed det er udarbejdet, men hvorom jeg tillige maa bemærke, at det er forelagt Udvalget saavel som det ærede Thing uden at være ledsaget med saadanne Motiver og statistiske Oplysninger, som engang kunde give os et grundigt Indblik i Forslagsstillerens Betragtningssmaade, efterat, siger jeg, dette Forslag var overgivet til Udvalgets Behandling, ansaae Udvalgets Fleertal det for rigtigt, at høre de ærede Ministerier derom. Man henvendte sig derfor først til Finantsministeriet og modtog den ærede Ministers Vittringer, som afgjørende vare imod at fremme denne Afløsningsplan, og navnlig var derimod fra de forskjellige Synspunkter, som i finantsefters Henseende frembød sig til Overveelse. Senere forelagde man ligeledes Forslaget for Cultusministeren og for Indenrigsministeren, og de udtalte sig i samme Retning som Finantsministeren, hvorhos Cultusministeren, navnlig i Kirkerens og Præsteskaldenes Interesse, fremhævede de Betænkkeligheder, som der vare ved at fremme en Sag, der var saa dybt indgribende og saa lidet forarbejdet. Udvalgets Fleertal mener nu, at det store Stof, der foreligger, ikke er bearbejdet paa en saadan Maade, som vi i ethvert Tilfælde maatte ansee det fornødent, førend vi kunde gaae ind paa at fremme eller endogsaa blot paa endelig at bedømme et Lovforslag om den Gjenstand, der foreligger. Vi antage tillige, at, naar Forslaget bygges paa saadanne Anstuelser, at det

saa dybt griber ind i de finantsefters Forhold, maa Finantsministeriet have en vægtig Stemme i Henseende til denne Sag, lige saavist som det er, at det er Finantsministeriets Virksomhed, hvorpaa Udførelsen af Planen gjenem en lang Arrække maatte beroe; og navnlig, forsaavidt som Udvalgets Fleertal har gjort opmærksom paa de nuværende Tidsforhold og det særlige Moment, som ligger i disse for ikke at gaae ind paa en saa omfattende Plans Fremme, der saaledes griber ind i de finantsefters Forhold, maae de Betænkkeligheder, der ere udtalte fra Finantsministeriets Side, have en forøget Vægt.

Det er saaledes ad denne Vej, at Fleertallet er kommet til det Resultat, at vi fra raade det ærede Thing at fremme det oprindelige Forslag, navnlig i dets Hoveddeel angaaende Afløsningen af Tienderne. Vi have derimod tilladt os, for at komme den ærede Forslagsstiller imøde, saavidt som vi fandt at kunne forsvare, at udfondre en enkelt Deel af Forslaget, som vi kunne gaae ind paa, en Deel, der vedrører en Foranstaltning, som mange Nar tilbage har været erkjendt for at ville være helbringende, nemlig Overgangen af Naturaltjenden til faste Afgifter, forsaavidt dette endnu ikke er skeet. Vi have sat i Forbindelse med den Deel af Forslaget, som vedrører dette Spørgsmaal, et af det ærede Landssting i første Session 1850 behandlet og næsten med Eenstemmighed vedtaget Lovforslag, og endvidere nogle enkelte yderligere Punkter, som vi fandt os opfordrede til, for at møde en og anden Betænkkelighed. Saaledes har Udvalgets Fleertal affattet det i Afsnit B Sp. 324—328 indførte Forslag til en Lov, der skulde indeholde nogle nærmere Bestemmelser om Korntiendens Forandring fra Jdelse i Skarven til faste aarlige Afgifter. Dette Forslag troer jeg er tilstrækkeligt motiveret i Betænkningen, og det har sin bedste Anbefaling her i Thinget ved den tidligere Sag, der blev behandlet i 1850. Det er ogsaa denne tidligere Sag og de Anstuelser, som gjorde sig gjældende under den, og de Afstemninger, ved hvilke den blev sluttet, der væsentligt have virket til, at Udvalgets Fleertal er gaaet ind paa at forelægge det ærede Thing de Endringsforslag til det Afsnit af